

KILTALEHTI

WAPPUPAINOS

KVANTIN

PÄÄTOIMITTAJA

paljastui

RÖTÖS- HERRAKSI

Fyysikkokilta

c/o Dipoli

mail: kvantti@otax.tky.hut.fi

02150 ESPOO

PÄÄTOIMITTAJA: Janne Hägglund Tf II

MUUT LEHDEN TEKIJÄT: Gene Kurkijärvi, Martti Helamaa, Pepsi,
Erkki Seppäläinen, Vidi Sobolev, Heikki Einola, Terttaliisa Lind,
Annareetta Lumme, Janne Pesu, Ossi Leikola, Kimmo Kiviluoto,
Ville Syrjänen, Hannu Rantanen, Harri Hakula

S I S Ä L L Y S :

Tapantumakalenteri.....1
Pääkirjoitus.....2
Törkeä Sensaatio!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!3
Puhiksen palsta.....5
X-rated mathematics.....6
Fyffest.....7
Oodi dynaamiselle opintovastaavallemme.....9
Opintovastaavan palsta.....10
Opinotoneuvolan tädit.....11
Sisäpiiri.....13
From Here to WAPPU.....14
WAPPU tulee, oletko valmis?.....17
Rahikses spalt.....18
Tekniikan arvot ja arvostus.....19
Gordon.....21
The Ambitions of a Physicist.....23
Estotestin vastaukset.....24
Shakespeare.....25
Optiikkaa, tohtori Franck!.....26

TAPAHTUMAKALENTERI

23-24.4 Excu Turkuun yhdessä Tik'in kanssa
24.4. McKinsey saunailta Dipolissa
26.4. Otawartti

27.4.-3.5. WAPPU

28.4. Killan phuksijäynä
29.4. Phuksipeijaiset
1.5. Kuukautiset
3.5. Akateeminen Wartti
4.5. Ruusunpäivä
9.5. Isovelisauna
13.5. Flooranpäivä
21.5. Kaudenkaatajaiset Rantsulla keemikoitten kanssa

PÄÄKIRJOITUS

Wappukvantin teko on hieman ristiriitaista hommaa. Toisaalta pitäisi kirjoittaa uskomatonta huuhaata wappumaiseen tyyliin, mutta toisaalta lehden pitäisi toimia myös tiedotuskanavana, jossa julkaistaan myös asiallisia juttuja.

Olen ratkaissut pulman keräämällä kaikki asiapitoiset jutut lehden keskelle. Kun olet lukenut ne (ja merkannut muistiin tärkeimmät asiat), voit riemusta kiljuen repiä keskimmäiset sivut irti, ja - A-VOT! - siinä sinulla on aito Wappulehti täynnä pelkkää potaskaa!

Suoneette anteeksi kiireessä kirjoitetun pääkirjoituksen, mutta koneeni lähtee pian...

TÖRKEÄ TEKIJÄNOIKEUSLOUKKAUS

Kvantin päätoimittaja **Janne Hägglundia** ei olisi uskonut roistoksi, joka vie leivän köyhän arkkitehtiopiskelijan suusta. Eikä olisi uskonut, että ihmisen ahneus voisi saada näin pöyristyttäviä mittasuhteita. Hägglund varasti arkkitehtiopiskelijä **Gene Kurkijärven** laatiman julisteen kuvitukseksi toimittamansa lehden sivuille, vieden näin leivän taiteilijan suusta.

Kurkijärven oikeutettu korvausvaatimus (viereisellä sivulla) on pieni verrattuna hänen henkiseen kärsimykseensä ja rahalliseen menetykseensä. Itku kurkussa hän toteaa: "Iskin sitä sikaa kirveellä kalloon, jos voisin!"

Uhkaustaan hän ei kuitenkaan pysty toteuttamaan, sillä Hägglund on viimeeksi nähty nousemassa Swazimaan koneeseen vääryydellä hankitut rahat mukanaan. Hän suostui kuitenkin antamaan puhelimitse lausunnon, jossa hän kiistää tehneensä mitään väärin: "Näin meillä on aina tehty, eikä ennenkään ole kukaan käynyt urputtamaan. Tämä on killan tapa!" Yritimme saada kannanottoa Fyysikkokillan hallitukselta, turhaan. Pääministeri **Martti Helamaa** vastasi myrtyneesti: "Minä juon nyt punssia!" kun pyysimme häneltä lausuntoa asiasta.

Fyysikkokillan ulkoministeri **Mari-Anne Jantunen** oli vielä vähäsanaisempi, kun kävimme haastattelemassa häntä sairaalassa, jonne hän oli paennut toimittajia. Hän ei suostunut sanomaan *sanaakaan*, ja häntä suojelevat lääkärit kirkuivat vain jotain polvileikkauksesta, nukutuksesta ja infektiotaarasta. Toimittajamme heitettiin ulos leikkaussalista väkivalloin.

Miksi Fyysikkokillan hallitus vaikenee? Tietolähteemme, joka haluaa pysyä nimettömänä, kertoo nähneensä joukon hallituksen jäseniä ja Hägglundin yön pimeydessä vuoraamassa vihreän Volvon tavaratilaa pehmusteilla. "Tällä autolla kelpaa muiluttaa VIP-henkilöitä", hän kuuli heidän sanoneen. Ilmiselvästi auto oli varustettu Hägglundin pakomatkaa varten; takakontissa hän olisi helposti päässyt livahtamaan Helsinki-Vantaan lentoaseman ympärille pystytettyjen poliisien tiesulkujen lävitse.

Jos Hägglund on päässyt Swazimaahan asti, hän on turvassa, sillä Swazimaa ei luovuta rikollisia. Arkkitehtikilta onkin kirjoittanut Yhdysvaltain presidentti **George Bushille** ja pyytänyt häntä miehittämään Swazimaan, jotta Hägglund saataisiin oikeuden eteen.

Fyysikkokilta
Dipoli
02150 Espoo

Pakilassa 10.4. 1990
Korvausvaatimus

Arvoisa Fyysikkokilta,

Kiltalehtenne "Kvantin" viimeisimmässä numerossa 2/90 "Sobolovien seljeksiä" käsittelevässä arktikkelissa on ennen näkemättömän törkeästi käytetty hyväksi Quarters club r.y:n tilaisuuteen piirrettyä julistetta ilman allekirjoitteen lupaa. Kiltalehtenne päätoimittaja on katsanut oikeudekseen vieläpä silpaa kaseisen julisteen palasiksi ja ripotella pitkin sivuja.

Tekijänoikeuslain 1.luvun 2 ja 3 §:ään vedoten katsomme Fyysikkokillan, päätoimittajansa väriyksellä, syyllistyneen törkeään tekijänoikeusrikkomukseen ja loukanneen tahallisesti taiteilijamme estoteettista näkemystä.

Olemme kuitenkin valmiita luopumaan haasteen nostamisesta, jos Fyysikkokilta tunnustaa vastuunsa ja suostuu korvausvaateisiimme. Vaadimme korvausta "henkisestä tuskasta ja kärsimyksestä" tekijänoikeuslain 1.luvun 57 §:n mukaisesti. Vähimmäiskorvauksena haluamme ison Finlandia vodka-pullon (1,75 l), 2 koria A olutta ja viralliset "Anteeksi pyytäjät" Rantasaaunalla tävään kevään aikana kiltanne kustannuksella.

Harkitsemme taiteilijavastavamme lähettämistä seuraaviin kiltajuhlisiin "edustamaan" yhdistystämme, jos asia ei etene joutuisasti.

Omapästä ja Quarters club r.y:n puolesta

Gene Kurkijärvi

Kurkijärvi, Gene
Taiteellinen vastaava

...omiaan. Kiltatoimintarintamalla kuuluu taas sitä samaa vanhaa ja miksei vähän uuttakin. Viimekertainen kuukausikokous oli mielenkiintoinen kokemus, olihan paneelikeskustelussa mukana Ilkka Tuomi Nokian tutkimuskeskuksesta ja vararehtorimme Toivo Katila. Ainakin minusta on mukavaa se, että kiltta voi järjestää kaikenlaista uutta ja erilaista toimintaa perinteisten bileiden ja muiden vapaa-ajanviettotapahtumien rinnalle. Ja lisää uutta on tiedossa: 24.4. McKinsey (niin, juuri se konsulttifirma, joka vuosittain lähestyy nelos- ja N:skurssilaisia houkutellen heitä vaikka mihin...) järjestää fyysikoille sponsoroidun saunailan Dipolin rantahotelliin saunassa. Toivottavasti sekä järjestävä yritys että kiltalaiset tuntevat saavansa tilaisuudesta jotakin.

Walpurikin tuntuu lähestyvän yhä vain kiihtyvällä nopeudella ja fuksien viimeiset ajat ovat koittamassa. Fuksien tunneloituminen lähes äärettömän korkuisen potentiaalivallin läpi teekkariuteen tulee yhä vain todennäköisemmäksi, mutta se vaatii jokaiselta pikku fuksinpallerolta kaikkien fuksipisteiden yms. pakollisten kuvioiden lisäksi myös aimo annoksen teekkarimieltä ja jaloa sekä herrasmiesmäistä jäynähenkeä. Haluan koko Wapun ajan ja sen jälkeenkin olla yhtä ylpeä kiltamme fukseista - sittemmin toivottavasti tupsufukseista - kuin tähän astikin! Teekkarilakki ja haalarit eivät ole mikään oikeutus häiriön aiheuttamiseen julkisella paikalla vaan pikemminkin velvoittavat kantajansa olemaan ylpeä teekkariudestaan ja tiedostamaan sen, että kuuluu opiskelevan nuorisomme parhaimmiston - ja fyysikko tietysti on sen ehdotonta kermaa!

Noh, siinähan tuli taas hieman paatoksellista vuodatusta; toivottavasti edes itse muistan Wappuna oman kirjoitukseni moraalisen sisällön...

Eipä muuta kuin hauskaa Wappua ja iloista loppukevättä

Martti, paheenjohtajanne

Tässä huudetaan ilosta ja jännityksestä. Ks. lähemmin ss. 147-148. Kun olet katsellut tätä koulutunnilla näpättyä valokuvaa, lue huolellisesti ja paina tarkoin mieleesi, mitä sivulla 11 on sanottu oman kokeitun ja askar- telun merkityksestä luonnonopin opiskelussa.

Once upon a time (1/t), pretty little Polly Nomial was strolling across a field of vectors when she came to the edge of a singularly large matrix. Now Polly was convergent, and her mother had made it an absolute condition that she must never enter such an array without her brackets on.

Polly, who had changed her variables that morning, was feeling particularly badly behaved, and ignored this condition on the grounds that it was insufficient and made her way amongst the complex elements. Rows and columns enveloped her on all sides. Tangents approached her surface. She became tensor and tensor. Quite suddenly, three branches of a hyperbola touched her at a single point. She oscillated violently, lost all sense of direction, and went completely divergent. As she reached a turning point, she tripped over a square root protruding from the erf, and plunged headlong down a steep gradient. When she was differentiated once more she found herself, apparently alone, in a non euclidean space.

She was being watched, however. That smooth operator, Curly Pi, was lurking inner product. As his eyes devoured her curvilinear co-ordinates, a singular expression crossed his face. Was she still convergent, he wondered. He decided to integrate improperly at once. Hearing a vulgar fraction behind her, Polly turned and saw Curly Pi approaching with his power series extrapolated. She could see at once, by his degenerate conic and his dissipative terms that he was bent on no good.

"Eureka!" she gasped.

"Ho, ho!" he said, "What a symmetric little polynomial you are. I can see you are bubbling over with secs."

"O Sir," she protested, "keep away from me, I haven't got my brackets on."

"Calm yourself, my dear," said our suave operator, "Your fears are purely imaginary."

"I, I," she thought, "perhaps he's homogeneous then."

"What order are you?" the brute demanded.

"Seventeen," replied Polly.

Curly leered. "I suppose you've never been operated on yet?" he asked.

"Of course not!" Polly replied indignantly. "I'm absolutely convergent!"

"Come, come," said Curly, "Let's off to a decimal place I know, and I'll take you to the limit!"

"Never!" gasped Polly.

"Induce the friction between Newton's Balls!" he swore, using the vilest oath he knew. His patience was gone. Coshing her over the head with a log until she was powerless, Curly removed her discontinuities. He started at her significant places and began removing her points of inflexion. Poor Polly. All was up. She felt his hand tend to her asymptotic limit. Her convergence would soon be gone forever. There was no mercy, for Curly was a heavy side operator. He integrated her by parts. He integrated her by partial fractions. The complex beast even went all the way round and did a contour integration. Curly went on operating until he was absolutely and completely orthogonal.

When Polly got home that evening, her mother noticed that she had been truncated in several places and wondered whether her variables had been separated. But it was too late to differentiate now. As the months went by, Polly increased monotonically. Finally, she generated a small but pathological function which left surds all over the place until she was driven to distraction.

The moral of this blown-out of proportion story is: "If you want to keep your expressions convergent, never allow them a single degree of freedom."

.....PEPSI.....<zdap194@uk.ac.kcl.cc.elm>.....

